

NARODNI DNEVNIK

Iskaj vsak dan opoldne, izven nedelje in praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti:
Din 20,—, tuzemstvo Din 30,—.

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 23.

UPRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG ŠTEV. 3.

TELEFON ŠTEV. 2832.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Pisnim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor.

Račun pri poštnem ček. uradu štev. 18.633.

Obroč je skovan.

Prijateljski pakt med Madjarsko in Italijo je sklenjen in v tem je sovražni obroč, ki ga je kovala Italija okoli nas že leta, dovršen. Madjarski listi sicer pišejo, da ta pakt ni naperjen proti nam in tudi gospod poslanik Bodrero je pohitel z zagotovilom, da ni novi protektorat proti nikomur naperjen, toda davno že vemo, kako je treba razumeti taka zagotovila diplomatov, da bi nas bilo mogoče prevariti.

Pa saj je italijanska vlada sama poskrbela za komentar najnovejšega pakta. Skoraj v isti sapi, ko je bil sklenjen novi pakt, je izdala italijanska vlada naredbu, da se morajo tudi v Julijski Beneški poitalijančiti slovenska rodbinska imena. Sicer smo bili že dolgo pripravljani ena ta odlok, ker nismo tako domisljivi, da bi mislili, da poznajo Italijani do naših Primorcev več obzirnosti kakor pa do tirolskih Nemcev. Toda vseeno je več ko pomembno, da izide nam tako sovražna odredba ravno v hipu, ko sklepamo Italija »proti nikomur naperjeni« pakt z Madjarsko. Da Italija ni pokazala niti toliko takta, da bi to odredbo prihranila za poznejši čas, je na vsak način več ko značilno.

Novi pakt smatra seveda fašistovska javnost za velikanski uspeh Mussolinija. Mislimo pa, da bo zgodovina ta uspeh še znatno reducirala. Da so Madjari naši neprijatelji, vemo že davno in dejansko ni novi pakt naše pozicije niti najmanj poslabšal. Pač pa je mogoče, da je Mussolinija premotil in da on morda misli, da je sedaj prišel veliki trenutek, ko je mogoče obračunati z Jugoslavijo.

Tu pa se moti gospod Mussolini prav pošteno. Jugoslavijo je mogoče napasti, Jugoslaviji je mogoče delati sitnosti, toda fašisti z njo ne morejo nikdar obračunati. Sto in stoletja so pričali, da niti tedaj, ko so bile Benetke na višku moči in je bil jugoslovanski narod popolnoma podjarmljen, ni mogla priti italijanska oblast dalje ko v pristanišča. Toda med tem je sila jugoslovanskega naroda silno narasla in vsa zgodovina uči, da prodorajo narodi s hribov v nižine in ne obratno. Zavoljo črne srajce gospoda Mussolinija pa zgodovina prav gotovo ne bo naredila izjeme.

Ampak tu je še ena stvar, ki dela najbrže tudi g. Mussoliniju težke skrbi. Mi Jugoslovani se sicer med seboj zelo radi prepiramo in celo z elanom. Imamo pa to dobro lastnost, da takoj složno nastopimo proti vsakomur, ki bi nas hotel ovirati v naših medsebojnih prepirih. To je pred kratkim skupščina sijajno dokazala, to pa je še bolj sijajno dokazala svetovna vojna.

Kako pa je v tem oziru z Italijo? Mislimo, da je v Italiji na milijone ljudi, ki samo čakajo na tisti blaženi trenutek, ko bo vojni poraz treščil fašistovsko vladoblast. In zdi se nam, da nimajo tako napačno oni ljudje, ki pravijo, da bo v slučaju vojne imel Mussolini mnogo več strahu pred oboroženim italijanskim narodom kakor pa pred našim. Zakaj italijanski bo bliže in nepopravnih računov s fašisti ima italijanski narod vse poeno.

Taka je torej stvar. Nas bo zunanja nevarnost združila, Italijane pa bo provokativna vojna razjedinila in če ne bo že prvi teden zmagala italijanska vojska na vsej črti, potem bo državljanska vojna v Italiji zapečatila izid vojne.

Tedaj se bodo pa še drugi sosedi oglašili s svojimi računi in zelo lahko se zgodi, da bo Mussolinijev pohod za povečanje Italije končal z njenim zmanjšanjem.

Mala antanta in pakt Madjarske z Italijo

Praga, 7. aprila. Glede na madjarsko-italijansko pogodbo piše polslužbeni list »Češkoslovaška Republika«, da sili ta pogodba k novemu razmišljanju. — Mala antanta bo imela 15. maja svoj stanek ter bo takrat zavzela tudi stališče napram novi pogodbi.

»TEMPS« O NOVEM PAKTU.

Paris, 7. aprila. Tudi francoski tisk se bavi z madjarsko-italijansko pogodbo o prijateljstvu. »Temps« piše n. pr., da se je italijanska diplomacija v Srednji Evropi in na Balkanu znatno ojačila. Italija s sklepanjem prijateljskih paktov dviga svoj prestiž in si zagotavlja svojo ekspanzijo. Italija je v prvi vrsti trdila svoje zveze z Anglijo. Danes se že jasno kažejo uspehi italijansko-angleškega sodelovanja. Toda če si hoče Madjarska zagotovi svoj izhod na morje, mora gledati, da se sporazume tudi z Jugoslavijo.

Dve važni listini o odpravi vojaške kontrole na Madjarskem.

Beograd, 7. aprila. Sinoči sta bili objavljeni dve listini, ki se nanašata na ukinitve vojaške kontrole na Madjarskem. Prva je pismo, ki ga je poslal naš poslanik v Parizu, Spalajković, predsedniku veleposlaniške konference gosp. Briand in ki slove:

»Gospod predsednik, po obvestilu, ki sem ga prejel od svoje vlade in ga je potrdil tudi glavni tajnik veleposlaniške konference, je madjarska vlada dne 12. januarja 1927 predložila prošnjo, da se ukine medzavezniška vojaška kontrola, ki je bila postavljena na temelju trianon-ske mirovne pogodbe. Veleposlaniška konferenca je večkrat, med drugim tudi v notih od 2. junija 1925, priznala, da je problem vojaške kontrole na Madjarskem silno važen, zlasti za varnost zavezniških držav, ki meje na Madjarsko. Glede na to sem popolnoma prepričan, da se bo veleposlaniška konferenca o teh tehničnih problemih sporazumela z vlado države, ki jo imam čast zastopati, še predno bo končno sklepala o prošnji Madjarske. Izvolite sprejeti zagotovilo mojega odličnega spoštovanja. — Spalajković.«

BALUGDŽIČ V NASTOPNI AVDIENCI PRI HINDENBURGU.

Berlin, 7. aprila. Predsednik republike je včeraj sprejel novega jugoslovanskega poslanika Zivojina Balugdžića, ki mu je izročil svoja poverljiva pisma in pa odpoklicno pismo za prejšnjega poslanika.

ST. RADIĆ ZAHTEVA RAZPUST ZAGREBSKEGA OBCINSKEGA SVETA.

Zagreb, 7. aprila. Glede na ponedeljske dogodke na seji mestnega zastopstva je Stefan Radić včeraj šel do zagrebskega velikega župana, da bi zahteval od njega razpust mestnega zastopstva. Ker pa velikega župana ni bilo v Zagrebu, vsa stvar še ni končana in se bo počakalo, da se veliki župan vrne.

ZAKON O VRHOVNI UPRAVI PRIDE V PRETRES.

Beograd, 7. aprila. Po sporazumu med predsednikom vlade in predsednikom Narodne skupščine je za 8. t. m. sklicana seja zakonodajnega odbora, na kateri pride v razpravo zakon o vrhovni državni upravi.

NI POGAJANJ MED RADIĆEM IN UZUNOVIĆEM.

Beograd, 7. aprila. V političnem položaju se včeraj ni nič spremenilo. Trde

Tudi na Tirolskem se bliska in še marsikje drugje.

Banket po podpisu prijateljskega pakta.

Rim, 7. aprila. Po podpisu madjarsko-italijanske pogodbe o prijateljstvu je Mussolini na čast grofa Bethlena priredil svečano kosilo. Mussolini je v svojem govoru, ki ga je imel pri tej priliki, izrazil iskrene simpatije italijanske nacije do Madjarov, ki so ohranili svojo staro moč in hrabro pretrpeli svojo usodo.

Sedaj bodo Madjari lahko znova stopili na plan. Obstoječe zveze se bodo s tem samo okrepile.

Grof Bethlen z gospo bo danes sprejet od papeža v avdienci. Nato bo Bethlenu na čast prirejen v madjarskem poslaništvu pri Vatikanu svečan obed.

Druga listina je pismo, v katerem je predsednik veleposlaniške konference odgovoril Spalajkoviću in v katerem se med drugim naglašajo sledeče:

»... Veleposlaniška konferenca uvažuje zadnje dokumente, ki so bili izmenjani med medzavezniško vojaško komisijo in madjarsko vlado. Glede na skrb za bodočnost, ki ji jo povzroča zanesljivost madjarske vlade v ureditvi nekaterih vprašanj v smislu mirovne pogodbe, zlasti kar se tiče vprašanja rekrutacije, pa smatra veleposlaniška konferenca za potrebno, da na te posebne točke opozori Svet Zveze narodov in sicer kadar ga bo konferenca veleposlanikov obvestila o razpustu vojaške kontrolne komisije. Kontrolna komisija preneha delovati 31. marca. Člani komisije pa bodo ostali na Madjarskem do 15. maja in bodo ta čas porabili, da izdelajo poročilo komisije o izvršenem delu. Za ta čas bo tudi podaljšano nadzorstvo nad organizacijo državne tovarne. Če bi pa še do 15. maja ne bila končana dela te državne tovarne, si konferenca pridržuje pravico nadzorstva o izvršitvi del ob pogojih, ki jih bo sama smatrala za primerne.«

samo, da je v pogajanjih med Uzunovićem in Radićem nastal zastoj, ker Radić ni dal še nobenega odgovora. Po obvestilih iz poučenih krogov se zdi, da postavlja Radić kot glavni pogoj vprašanje Bože Maksimovića. Tu se je vsa stvar ustavila.

UVOZ NAŠE ŽIVINE V ŠPANIJO ZOPET DOVOLJEN.

Beograd, 7. aprila. Španska vlada je prepovedala uvoz živine iz naše države v Španijo. Kakor se doznava, je bila ta prepoved na posredovanje naše vlade sedaj ukinjena.

ITALIJANSKI KRALJ PRIDE NA LOV NA SNEŽNIK.

Rim, 7. aprila. Na povabilo grofa Schönburg-Waldenburga bo italijanski kralj prišel na lov na grofovo posestvo ob vznožju Snežnika. Dan lova še ni določen.

DANSKA SE BO POPOLNOMA RAZOROŽILA.

Kjbenhavn, 7. aprila. V parlamentu je demokratska stranka stavila predlog, da se do konca junija izvede ljudsko glasovanje o vprašanju razorožitve. Vojska naj bi se omejila na narodno milico, vojna mornarica pa na državno mornarico. Stroški za narodno obrambo ne bi smeli biti večji kot 15 milijonov danskih kron.

Neuspeh Dimitrijevičeve misije v Zagrebu.

Beograd, 7. aprila. Včeraj se je vrnil v Beograd Mita Dimitrijevič, ki se je nekaj dni mudil v Zagrebu. Mita Dimitrijevič je izjavil, da ni imel nobenega političnega poslanstva, temveč da je šel po zasebnih opravkih v Zagreb. Ko so ga novinarji vprašali o vtisih njegovega bivanja v Zagrebu in o razgovorih, ki jih je imel s Stefanom Radićem, je odgovoril:

»Stefan Radić je ves zaposlen z akcijo v oblastni skupščini in sicer na zdravi, pozitivni osnovi. On je pri oblastnih volitvah popolnoma potolkel federaliste: tako da so v skupščini zastopani le z znatno manjšino. Toda federalisti drže v rokah zagrebsko občino, ki so jo dobili na Radićevi listi in s te postojanke sedaj delujejo proti Radiću in proti HSS.

V političnem pogledu se Radić nahaja v stanju pričakovanja. Izgleda, kakor da bi mu ne bilo važno, ali vstopi njegova stranka v vlado. Tisti, ki so mislili, da se bo Radić v opoziciji vrnil k stari politiki, so bili razočarani. Nasprotno je Radić storil nekaj gest, ki dokazujejo, da nadaljuje tisto politiko, kakor jo je začel s svojo deklamacijo v marcu. Posebno je važna njegova gesta, da je dal glasovati za proračun vojske.

Na vprašanje o pogojih, ob katerih bi HSS vstopila v vlado, je izjavil Mita Dimitrovič, da ne ve za te pogoje. Ve pa, da je taka koalicija državna potreba.

RUMUNIJA SE BOJI ČASNIKARSKE KONTROLE.

Budimpešta, 7. aprila. Poročevalec »Daily Expressa« v Bukarešti je dobil od policije poziv, da v 24. urah zapusti Rumunijo, ker je v svojem listu poročal, da je Averescu zahteval posebna pooblastila. Sodi se, da se glede na to vest utegne znižati tečaj leja.

ODLOČILNA BITKA MED KANTOCI IN ČANGCOLINOM SE JE PRICELA.

London, 7. aprila. O bitki, ki se je razvijala severno od Nankinga, javlja Reuter, da je Čangcolin vse svoje čete, ki so se borile okrog Šanghaja in Nankinga, potegnil v rezervo. V prvo vrsto je postavil spočite čete. Kantonski oddelki, ki so šli v boj s slabimi četami, so bili poraženi in prvem naletu. Zdaj se zbirajo sile. Ta boj se smatra kot začetek velike in odločilne bitke med severno in južno Kitajsko.

NEMSKI PRORAČUN SPREJET.

Berlin, 7. aprila. Sinoči je bil v zadnjem čitanju sprejet proračun in sicer z 238 proti 166 glasovom. Odklonjen je bil predlog komunistov, da se ministru za delo izreče nezaupnica. Tudi so bili odklonjeni predlogi demokratov, da se zniža vojni proračun za 5 odstotkov.

BANKET FRANCOŠKEGA POSLANIKA V BEOGRADU.

Beograd, 7. aprila. Francoski poslanik v Beogradu g. Darde z gospo soprogo sta včeraj priredila svečano kosilo na čast našim in tujim diplomatom. Kosila so se udeležili zunanji minister dr. Perić z gospo, pomočnik zunanjega ministra Jovan Marković z gospo in mnogo naših uglednih oseb ter ves diplomatski zbor.

POLOVIČNA VOŽNJA ZA DIJAKE O VELIKI NOČI.

Beograd, 7. aprila. Prometni minister je po svojih ravateljstvih izdal navodila, da se dijaki, ki se za Veliko noč peljejo domov na počitnice, lahko peljejo za polovično ceno, če potujejo v večjih skupinah.

Politične vesti.

Arbiter:

To je na prvi pogled čudno in je vendar psihološko umljivo. Predvojna diplomacija je uživala zaslužen ali nezaslužen sloves, da je ona edina čuvarka nad mirom in vojno. Bili so konflikti, pa prišle so konference, dolge brez konca in na koncu se je mir vendarle ohranil. Ko pa so bile razmere močnejše kot diplomacija in je izbruhnila svetovna vojna, je padlo zaupanje v to predvojno diplomacijo. Da, reklo se je, da je ona s svojo skrivnostjo in prikritostjo zakrivila vojno. Zato je bil tudi postavljen princip, ki naj bi postal ob sklepu mi

Zelo dobri. Vse dopolnilne volitve to dokazujejo. V Leithu (na Škotskem, kjer so bile dopolnilne volitve 2. marca), ni zmagala delavska stranka samo zato, ker je imela kandidata, ki ni popolnoma odgovarjal programu delavske stranke. Toda ta izguba za nas sploh ni nobena izguba. Liberalna večina je pri zadnjih volitvah znašala tu čez 5000 glasov, pri dopolnilnih volitvah pa je padla na 111 glasov. Liberalci so zmagali v Southwarku. North Southwark je londonski parlamentarni okraj, ki so ga preje imeli labouristi in kjer je bil pri poslednjih volitvah dne 28. marca izvoljen liberalni kandidat, ki je dobil samo 100 glasov več ko l. 1924. Sedaj pa so tudi konservativci glasovali z liberalci in zato je bil naš poraz neizogiben. Zadnje volitve so dokazale, da liberalci nič ne morejo doseči brez pomoči konservativcev. Edina angleška stranka smo, katere glasovi stalno rastejo in katere pozicija se stalno utrjuje. Leith ne pomeni izgube. Dokazuje nasprotno zaupanje, ki ga ima ljudstvo do stranke, pa naj govore nekateri pristaši karkoli.

In danes, ko imamo Zvezo narodov, ko imamo panevropsko gibanje, česar vsega ni bilo pred vojno, danes se bojijo narodi vojne, bojijo bolj, kot so se je bali kdaj. In vse to zavoljo tega, ker je tukaj nek faktor, ki spada v moderne demokracije, ki sam to čuti in se brani navzlic temu, da bi se umaknil in je ravno vsled tega dvakrat nevaren. In ta faktor je tajna diplomacija. Dokler ta faktor ne bo eliminiran, bo obstojal strah pred vojno in prepričanje, da bo vojna in to navzlic splošni utrujenosti in miroljubnosti. Ta psihoza je eden najnevarnejših simptomov, kajti če se hoče mir ohraniti, se mora v mir verovati. Torej pa je danes v Evropi manj ko sploh kdaj prej.

— Francija je miroljubna. Na banketu v Lillesu je imel predsednik francoske republike Doumergue pomemben govor. Dejal je, da je Francija že takoj po vojni dokazala svoje miroljubnost. Že leta 1919 je odpoklicala svoje čete iz zasedenih krajev. Po vojni je

— Situacija v Sangaju. Kako zelo se je umirila situacija v Sangaju, dokazuje to, da so se mnogi ljudje pristrženo smejali, ko so zvedeli za dogodek, ki bi bil še pred tednom dni popolnoma nemogoč. Nacionalisti so namreč prišli pred francosko naselbino, tam železna vrata dobro namazali in jih potem odnesli. Najlepše pa je to, da je pri vratih vedno močna straža, ki je torej morala biti v globokem spanju, da so mogli nacionalisti neopaženo odnesti vrata. Ne more biti ravno napetost tako huda, če straža pri vratih tako mirno spi. Priznati pa je seveda, da se kaj takega pri angleški naselbini ne bi moglo zgoditi, ker je ostalo sovraštvo do Angležev nezmanjšano. To se tudi vidi iz izjave ženeškega kantonskega finančnega ministra Soong-ki, ki je samo z rednimi dohodki province uredil kantonske finance. Dejal je: Za časa svetovne vojne sem bil dijak na karwardski univerzi. Spominjam se čisto točno, da so me tedaj pripisovali Nemcem ravno ista okrutna dejanja, kakor sedaj nam Kantoncem. Sem silno radoveden, če bo ljudska inteligenca sploh kdaj tako napredovala, da bodo take tatarske vesti nemogoče.

Na enem zadnjih kongresov kulturnih delavcev v SSSR je komisar narodne prosvete Lunačarski poročal o stanju ljudske prosvete v SSSR in dejal med ostalim tudi, da je treba dvigniti nivo sovjetskih šol, kajti so se ne smejo držati principa: »delati manj, pa to dobro«, kajti v sovjetski Rusiji je vedno 40 odstotkov otrok, ki ne obiskujejo šole. Dalje se je Lunačarski izrazil proti ukinitvi delavskih fakultet, proti katerim se vrši zadnje faze kampanja, ki se sklicuje na njihovo nepotrebnost in da se morajo odstraniti v korist srednjih šol. V višjih šolah se sedaj učni načrt stabilizira, toda tu je potrebno še mnogo dela. Pred vsem se morajo zboljšati materialne razmere profesorjev. Drugo vprašanje tvori socialni položaj študentov, jer jih dobiva samo 50 odstotkov štipendije ter je njihov materialni položaj zelo nepovoljen. V učiteljskih obstoji učni načrt iz treh delov: 1. iz glavnega predmeta. 2. iz pedagogije in 3. iz marksizma. Tak sistem dela dijakom mnogo težav, kakor pravi Lunačarskij, toda brez tega je nemogoče izobraziti nove učitelje in se bo radi tega prosvetni komisariat potrudil, da bo to vprašanje konsekventno rešeno. Komisariat za prosveto dela na povziga učiteljskega nivoja. Toda to vprašanje moralo napredovati po poti samoozbrazbe učiteljev. »Učitelj, uči se sam! se mora izvesti iz vsakega dela.« S temi besedami je zaključil Lunačarski svoj govor.

Depolitizacija uradništva.

Pravilne misli ni mogoče zadržati in prej ali slej pride njena zmaga. To se jasno vidi zlasti pri uradništvu. S kakšno vneto so svoje dni podpirali uradniki politične stranke, kako silno so se pehali za zmago raznih poklicnih politikov, toda vse njih delo, vse njih žrtvovanje ni imelo drugega uspeha, kakor da je bil položaj uradništva vedno slabši in slabši. Cisto vseeno je bilo, naj je bila na vladi ta ali ona stranka, uradništvu se je godilo vedno slabše.

Da pa je bilo tako, so bili uradniki v veliki meri krivi sami. Delali so za druge, pozabili pa na sebe. Delali so za vse mogoče stranke in organizacije, le na lastno organizacijo so pozabili. In skoraj je padala njih stanovska organizacija v isti meri, kakor se je slabšal materialni in socialni položaj uradništva. In to v prvi vrsti vsled strankarske razcepljenosti uradništva. Vnemali so se uradniki za boj med klerikalci in liberalci, pri tem pa pozabili, da jim ne bodo pomagali niti klerikalci in niti liberalci, če si ne bodo pomagali sami. Da, zaslepljenost je šla celo tako daleč, da so nekateri uradniki uživali, če so bili njih kolegi iz političnih vzrokov preganjani.

Posledica vse te neenotnosti med uradništvom je ista, da ni bilo uradništvo sposobno za noben učinkovit odpor in da se zato nobena vlada ni na njih pritožbe ozirala. Vselej, kadar se je začelo v državi govoriti o štedenju, vselej so morali to štedenje uradniki plačati naprej. Ali so se vzeli uradnikom odtegljaji pri plačilu, ali pa so kosile redukcije po uradniških rodbinah. Tako ali tako, račun pa je vedno plačal uradnik.

Dokler ni bilo tudi uradniške potrebnosti enkrat konec. Silno preganjanje učiteljstva v letu 1925 je povzročilo, da so najprej učitelji s svojo znano deklaracijo proglasili potrebo depolitizacije uradništva. Boj je bil hud in strupen, toda končno je pravilna misel zmaga in učiteljstvo se je ujediniло ter v svoji stanovski organizaciji pokopelo stari boj med klerikalci in liberalci.

Za učiteljstvom so se pričele oglašati druge uradniške skupine in zahteva po depolitizaciji je vedno močnejša. Upati je, da bo ta zahteva tudi na čeli črti prodrla in da bo depolitizacija uradništva na vsej črti izvedena.

Toda tudi s tem še ne bo doseženo vse. Zakaj depolitizacija uradništva ni cilj, temveč le sredstvo za dosego končnega cilja. Namen depolitizacije je, da omogoči enotnost uradniške organizacije in da ustvari med uradništvom samim take razmere, da bo zopet zavladala prava kolegialnost in vedno živa zavest skupnosti. To je prvi predpogoj, da postane uradniška organizacija močna in

brez te zavesti skupnosti, brez žive kolegialnosti tudi politično depolitizirana uradniška organizacija ne bo mogla doseči nobenih uspehov.

Nato pa je treba, da vodijo uradniki čisto utilitaristično politiko. Kot celota more uradniška organizacija soditi stranke le po njihovem delu, ne pa po njih lepih očeh. In če pravi uradniška organizacija, da da tej ali oni politični stranki ob volitvah toliko tisoč glasov, potem mora tudi imeti jamstvo, da jih ne da zastoj. Seveda mora pa biti uradniška organizacija tako disciplinirana, da lahko za obljubljene glasove tudi jamči in zato mora poskrbeti, da vsemu svetu javno dokaže, da ima za seboj disciplinirane člane. Kako poda organizacija tak dokaz najlažje, ni težko uganiti.

Uradniška organizacija pa mora gledati, da tudi na javno mnenje močno vpliva. Ni težko dokazati, da je v interesu javnosti, če je uradništvo gospodarsko in socialno osigurano, ker brez tega je dobra uprava nemogoča. Na javnost pa more uradništvo uplivati s časopisjem in s svojim kulturnim delom. Mislimo, da ni pametno od uradnika, če podpira list, ki je nasproten njegovim interesom ali ki pozna uradnika le tedaj, kadar ga rabi stranka, ki nad listom komandira. Kakor volilne glasove uradništva, tako je tudi treba ves ostali upliv uradniškega stanu vreči na tehtnico.

V uri največjega obupa so nekateri uradniki predlagali, da naj odlože uradniki v protest na krivice, ki se jim gode, vsa mesta v kulturnih in narodnih društvih. Ta predlog je šel daleč preko cilja in zdrav razum uradnikov ga je tudi odklonil. Zakaj tudi to je bistvo uradniške organizacije, da se ne izloči iz naroda, temveč da ostane živ del naroda. Uradniška organizacija ni destruktivna, temveč obrambna, ki hoče pomembnemu sloju prebivalstva priboriti njegove pravice zato, da more tem bolj delovati za narod.

Pred vojno je bil uradnik najmočnejša opora slovenskega kulturnega življenja in ni slučaj, da nimamo Slovenci nobene politične revije ravno v današnjih časih, ko je gospodarsko stanje uradništva najbolj mizerno.

Delo za narod ostane tudi v bodoče programatična točka uradništva, toda razlika mora biti samo v tem, da uradnik pri tem ne sme pozabiti na sebe. In danes tudi ne more, za kar že skrbe vedno nove redukcije in odtegljaji.

Isto mesto, ko pred vojno si mora priboriti slovenski uradnik in priboril si ga bo, če bo poskrbel za lastno organizacijo. Toda depolitizacija uradništva je predpogoj — in tu ne sme biti nobenega kompromisa.

Kako pomaga Italija Albaniji.

Italija se silno baha, kako pomaga Albaniji. Res je tudi, da gradi Italija v Albaniji mnogo in da je storila že mnogo. Tako je uredila pristanišče v Valoni in sedaj gradi pristanišče v Draču, ki bo tako veliko, da bo mogel Drač letno sprejemati 250.000 ton blaga. Tudi je storila Italija mnogo za izsušitev malaričnih predkrajev v Draču. Posebno mnogo je pa storila Italija za zboljšanje prometnih cest v Albaniji. Italijanske čete so zgradile že 1200 kilometrov cest in sedaj grade novih 300 km cest. Vsa mesta Albanije bodo v cestami zvezana in poleg tega bodo izdelane vse strateške ceste k jugoslovanski meji.

Tudi nekaj železnic je že zgradila Italija, tako ozkotirne med Dračem in Tirano in med Dračem ter Kavajo. Sedaj pa je podpisala albanska vlada nov dogovor z Italijo za zgradbo železnice Drač—Vora—Tirana, Drač—Valona, Rogozina—Elbasan ter Pehini—Koriza—Berat.

V resnici mnogo je storila Italija že v Albaniji, toda vse to je storila za sebe, ne pa za Albanijo.

Že sedaj se izkoriščajo petrolejska ležišča v Albaniji, ki pripadajo Italijanom in deloma tudi Angležem. Brez dobrih cest pa bi bilo izkoriščanje predrago in zato grade Italijani ceste. V Tepelinu kopljejo Italijani pre-

mog, v Kakovi, Kamenici in Puki baker, v Kimari, Pogradem in Košani pa železo. Silno se sekajo tudi gozdovi, zlasti v okrožju plemena Mati. Skratka, naravna bogastva Albanije so Italijanom na široko na razpolago.

Sedaj pa pride najbolj odločilna in za Albanijo najtežja stvar. Leta 1925 je najela Albanija posojilo v Italiji, v znesku 3 milijonov funtov. Dobil je sicer samo 2 milijona (okoli pol milijarde dinarjev), ker si je 1 milijon zadržala banka Credito Italiano, ki je financirala to posojilo. Pa niti ta dva milijona ni dobila albanska vlada v roko, temveč oba milijona se potrošita za investicije, ki pa so pod kontrolo banke Credito Italiano. Dejansko je torej banka posodila denar sebi, ker z njim gradi vse one investicije, ki so za eksploatacijo Albanije potrebne. Obresti tega posojila pa plačuje Albanija. Ker pa je albanski proračun sedaj deficiten, ne more Albanija plačati 200 tisoč funtov letnih obresti in zato se je polastila banka Credito Italiano albanskih carin.

Tako je dobila Italija vse važne rudarske koncesije, izvršuje vsa dela v Albaniji, ima ves denar, ki ga je posodila, dela ogromne dobičke, Albanija pa je vedno bolj dolžna, pa čeprav plačuje obresti in daje vsa svoja naravna bogastva.

Albanija je tako postala popolnoma insolventna in mora likvidirati, za kar se je že priboril njen likvidator — Italija.

Tako »pomaga« Italija Albaniji!

KINO KOT PROPAGANDA IN VOLILNA AGITACIJA.

Dunajski socijalni demokratje so si izmislili nenavadno sredstvo za svojo agitacijo in sicer ne le za volitve 24. t. m., ampak za vsa svoja komunalna politiko in za uveljavitev svojega gospodarstva na Dunaju sploh.

Na prostoru bivšega Naschmarkita za opero poleg Ringa, kjer je navadno velikanski promet in eno najbolj živahnih križišč mesta so postavili kino na prostem. Deset tisoč ljudi lahko ves večer prisostvuje zanimivim predstavam ob sviranju dobre godbe. Po vsem mestu so na kandelabrih lične reklame za ta kino, ki da je namenjen samo zabavi in pouku prebivalstva brez sleherne vstopnine. Reklama pravi, da bodo tu slike od najstarejših časov do naših dni, od cesarskega pa do ljudskega Dunaja, vse ogromne naprave za ljudsko zdravje in kulturo, bolnišnice, sanatoriji, zdravilišča za otroke in odrasle itd. Dunaj ima veliko tega, kar lahko s ponosom kaže ne le domačinom, ampak tudi tujcem. In silno veliko je Dunajčanov samih, ki ne poznajo vseh teh naprav, ki so namenjene njim samim, in ki so izredna zanimivost za vsakega tujca, ki si jih ne more vedno ogledati.

Umevno je, kako si bodo socijalisti znali izkoristiti vse to za volilno agitacijo, češ, glejte, kaj smo mi vse ustvarili, kaj mi danes vzdržujemo, kaj vse še hočemo narediti v bližnji bodočnosti, ako ne pridejo na krmlilo krščanski socijalisti. — Za spremembo pa bodo filmi humoristiške vsebine in sploh za zabavo, toda vedno z neko strankarsko tendenco, ki bo previdno skrita. — V soboto je bil prvi dan in poročila pravijo, da je bil tak dren, da so se ljudje le s težavo prenavljali do pripravnega prostora in da so vstrajali do konca. Potem pa je bil enak dren v ogromnih prostorih restavracije »Goesser Bräue«, ki je ravno tam poleg in kjer je vrla gospodinja naša rojakinja gospa Petrova, vredna hčerka znanega nabrežinskega gostilničarja in rodoljuba g. Grudna. Ko kdo mojih čitateljev prihaja na Dunaj, naj le gre na obed in večerje v to znamenito restavracijo, ki je znamenitost že sama na sebi in vredna, da si jo vsak ogleda. Gospa gospodinja tudi v drugi restavraciji »Zur Bier-Klinke« v sredini mesta. — Tako si naši ljudje znajo pomagati. A. G.

DUNAJSKO POSOJILLO.

Dunajsko mesto si najame dolarsko posojilo v kolosalnem znesku — trideset milijonov dolarjev ali čez poldrugo milijardo dinarjev. Tozadevni zakon je že pod streho in tudi pogajanja z ameriški finančniki so v teku.

O finančni politiki mestnega finančnega referenta Breitenberga sem že večkrat poročal. On je strašen stiskač vseh — takozvanih boljših slojev. Njegovo načelo je: kdor se lahko zabava mora tudi z lahkoto plačevati razne davščine, ki jih nikjer drugod ne plačujejo v takih višinah. Davek na luksuz, na

avtomobile, po gledališčih in plesiščih ni nikjer tako običen kakor na Dunaju. — Ali poročal sem, kaj vse s temi denarji na Dunaju ustvarjajo, kaj vse zidajo.

Meščansko časopisje je marsikdaj po pravici grajalo tako finančno politiko, ki vse mogoče naprave izvršuje iz tekočih dohodkov, dasi bodo služile celim rodovom. In zato smo često čuli zahteve, naj se za take investicije najame dolgoročno posojilo. Ako bodo uživali bodoči rodovi, naj tudi oni prispevajo.

No, zdaj so navihani socijalisti ustregli takim zahtevam, ali denar porabijo za razne investicije, ki sedanjih davkoplačevalcev ne razbremenijo preveč. Pred vsem izboljšajo mestne elektriske železnice. Vsi stari vozovi izginejo, zlasti tisti kratki vozovi še iz časov, ko je bila konjska železnica na Dunaju. Dobimo torej same velike moderne vozove, kar olajša promet ob najbolj živahnih časih, ko se ljudje drenjajo po vozovih kakor sardele v sodu. Dalje imajo v načrtu baje novo podzemsko železnico od Pratersterne do Mariahilfergürtla. — Amortizacija tega dolga pa ne bo stala davkoplačevalcev nikakih novih žrtev, narobe, amortizacijski obroki so v navadnem mestnem proračunu, dasi prihajajo tudi že razne davčne olajšave. Ob takem gospodarstvu bo krščanski socijalistom boj proti tako nevarnemu nasprotniku jako težaven. A. G.

SDS v zadregi.

Samostojna demokratska stranka v Sloveniji se nahaja danes po svoji lastni krivdi v veliki zadregi in ne ve več prav, ne kam, ne kako. Jasnega socialnega programa nima, njen takozvani »narodni program« ni nič realnega, ampak je samo izraz želja raznih zgolj nacionalistov, njeno politično delovanje pa se je opiralo samo na pomoč centralne vlade, nikdar pa ne na moč in prepričevalnost lastnih idej.

Največ je škodovalo samostojnim demokratom njihovo računanje na pomoč centralne vlade. Trenutno jim je pač koristilo, dokler so bili njihovi pristaši v vladi. Takrat so res s pomočjo strankarskih svojih prijateljev v Beogradu lahko v Sloveniji gospodarili po mili volji, brez ozira in še manj brez opore na zaupanje ljudstva. Toda tudi strankarska sreča je opoteča, zlasti na polzkih beograjskih tleh. Kakor hitro se je sprl Pribečević z odločilnimi veljaki v radikalni stranki, je bilo tudi konec samostojne demokratske slave v Sloveniji.

Taka »politika« ni politika, ampak je velika politična kratkovidnost. Na pomoč trenutnega režima pač nikdar ne more računati noben dalekoviden politik.

Toda če je že bil ta račun napačen, je bil drugi račun naravnost grd in ostuden. V neki negotovosti, ali bo Pribečević več en ali ne, je začela slovenska SDS utrjevati svojo politično pozicijo v Beogradu z ogabnimi zatrjevanji svojega državotvornosti in s podčrtavanjem svojega patriotizma, kakor da bi bili vsi drugi strankarji v Sloveniji sami patentirani veleizdajalci. To je najbolj grda rana na telesu slovenske SDS. Danes prejemata SDS za svoje umazano delo tudi svoje zasluženo plačilo: Narod ji ne zaupa več! In to je pač najhujše, kar se more kakšni politični stranki pripetiti.

Tretja ogromna napaka SDS je bila nečuvstvo nasilje nad pristaši vseh drugih strank, ki imajo v Sloveniji vsaj toliko ekstenzivne upravičenosti kot SDS. Nasilje SDS so morali čutiti uradniki in učitelji, obrtniki in trgovci, kmetje in delavci. Po teoriji najbolj zagrizenih pristašev SDS naj bi menda nasilje, zlasti tisto, ki pritiska na želodec, nadomestilo politično prepričanje. Danes je tudi nasilja SDS konec in danes se lahko vprašuje celokupna SDS. Kaj smo imeli od nasilja in kaj nam je prineslo? Odgovor je viden in jasen. Nasilje je prineslo samostojnim demokratom samo obsodbo vseh mirnejših ljudi.

Nekaj časa je gospodarila SDS v Sloveniji tudi z gospodarskimi dobrinami. Kjer se je dalo političnim pštem kaj zaslužiti, so voditelji SDS res vsako priložnost izkoristili do dna v prilog svojim pristašem. Račun je bil enostaven: Mi damo komu lep zaslužek, a pričakujemo zato tudi hvalaznost v kakršni koli obliki. Tako postopanje seveda ni več politika, ampak je čisto navadna trgovina, ki ljudstvo silno demoralizira. Danes SDS lahko žanje plodove svoje demoralizacije, ker so blagajne raznih podjetnikov za SDS precej trdno zaprte, ker res ne vedo, zakaj bi finančno podpirali stranko, ki je danes brez moči in vpliva in od katere nič nimajo. Tako je pač vedno pri kupcih, tudi pri političnih.

Danes tava vesoljna SDS od ene strani na drugo in menda sama ve ne ve, kaj hoče. Z jugoslovenstvom vsaj v Sloveniji ni nič, ker Slovenci pač priznavajo v svoji ogromni večini, da spadajo kot veja k jugoslovanskemu narodu, hočejo pa ostati Slovenci. Boj proti tujim narodnim manjšinam v lastni narodni državi tudi nima več pravega smisla, ker je pač dolžnost države, da skrbi za procvit narodne države. Preostajajo le še gospodarske in socialne težnje naroda, toda glede teh si je SDS sama popolnoma na nejasnem. Danes zagovarjati uslužbenice in braniti delavce, jutri pa zopet peti slavo velekapitalu, to ni gospodarski program.

Danes vdim o bolj kot kedaj, da je bila vsa slava in veličina SDS v Sloveniji na las podobna peni, ki priplava na vrh juhe, ko začne mесо vreti. Grda je taka pena in umazana in zato se ne čudimo, če jo je zajela danes bridka usoda s svojim precejšnjikom, jo dvignila iz lonca in umazano peno zagnala proč. To je zasluženo plačilo. Časti slovenskemu imenu SDS ni ravno delala škoda pa nam je prinesla dovolj.

Iz Churchillovih vojnih spominov.

Horn Reef.

Kakor se zdi se je pa Jellicoe odločil za drugi dve alternativni in sicer za Helgolandski kanal in pot v smeri proti Emzi, in ne omenja nikjer možnosti poti k Horn Reefu, ki je bila najverjetnejša. »Nikakor se mi ni hotelo«, pravi, »opustiti ugodnosti pozicije in odločil sem se za vožnjo proti jugu, kjer je bil mogoč bolj podnevi in bi lahko zastavil sovražniku pot, če bi se obrnil proti Helgolandu ali pa proti Emzi«. Težko bi smatrali to odločitev za najpriljubljenejšo, ker ni združevala, pač pa izključevala najugodnejše možnosti. Vožnja v to smer do 2.30 minut, to je do svitanja, je privedla angleško brodogradbo 43 milj daleč od Horn Reef in 25 milj od smeri Scheerjeve vožnje k Helgolandu. Scheer je imel na to možnost, da pobegne k Helgolandu, Horn Reefu ali pa Kattegatu in

le ena možnost bega, pot k Emzi, je bila zastavljena.

Tu je konec prve faze nočnih operacij. Angleško brodogradbo vozi proti jugu s hitrostjo 17 vozlov in odpira na ta način sovražniku dve najbližji in najugodnejši možnosti za beg. Nemško brodogradbo vozi k Horn Reefu s hitrostjo 16 vozlov in se baš pripravlja prerezati zadnji del Jellicoejevega brodogradbe, ob katerega so že trčile že torpedovke.

Okraj 10.30 minut je trčela nemška izvidna skupina na 2. angleško eskadro lahkkih križark. Prišlo je do ostrega ognja. »Southampton« in »Dublin« sta imela velike izgube in stara nemška križarka »Frauenlob« je bila potopljena.

Daleč po morju so odsevali reflektorji in ogenj strelav, da je bilo mogoče pregledati celo angleško brodogradbo. Če že ni bilo jasnega dokaza, da beži nemško brodogradbo k Horn Reefu, bi bil ta ogenj lahko zadosten dokaz.

Daleč v Whitehallu je mornariško mi-

nistrstvo prestrezalo nemške brezžične brzojavke. Ujelo in dešifriralo je Scheerov ukaz ob 9.34 minut. Okrog 11.30 minut je prejel Jellicoe sledečo brezžično brzojavko: Nemškemu brodogradbo je bilo ob 9.14 minut ukazano, da se vrne domov. Vožnja smer jugo-jugo-vzhodno ¼ vzhodna. Hitrost 16 vozlov. Če bi bilo mogoče verjeti tej brzojavki, bi to pomenilo, da se Nemci vračajo k Horn Reefu. Upošteva celotno verjetnost in oženj v ozadje je brzojavka mornariškega ministr. pridobila na verjetnosti. Če bi se Jellicoe odločil ravnati po njej, bi bilo le malo treba izpremeniti smer in boj podnevi bi bil zagotovljen. Če bi napravil to, bi sploh ne bilo treba reskirati nevarnosti nočnih operacij, niti napada torpedovk.

Toda, kaj je bilo mogoče verjeti brzojavki mornariškega ministrstva? Admiral Jellicoe je bil mnenja, da nikakor ne. In zaradi tega je tudi zavrgel to vest in nadaljeval vožnjo proti jugu, s hitrostjo 17 vozlov na uro.

Dnevne vesti.

TEZAVE IN SKRBI PREDSEDNIKA BEOGRAJSKE OBLASTNE SKUPSCINE.

Znana je stvar, da so skoraj vse oblasti brez vsakega denarja. Toda beograjska oblast je tudi brez blagajne. Prišlo je do tega tako-le.

Neki beograjski advokat je imel dobiti od oblastnega odbora 2000 dinarjev honorarja za tožbo, ki jo je zastopal v imenu oblastnega odbora.

Ko je prišel po honorar, mu je predsednik oblastnega odbora dr. Bešlić izjavil, da nima oblasti nit pare denarja. Advokat pa je videl v pisarni oblastnega odbora lepo blagajno. In je šel na sodišče, dal zarubiti blagajno in tako so lepega dne prišli en pisar, dva orožnika in 17 nosačev ter pobrali blagajno, da jo prodajo na javni dražbi.

Komaj so odšli, pa se vrne vseh 17 nosačev, ki zahtevajo plačila za trud. (Stroške mora namreč plačati dolžnik.) Predsednik jim je dejal, da nima denarja, toda ti so zagrozili, da pridejo drugi dan z orožniki in da bodo odnesli vse stole, mize in vso opravo, če ne dobe denarja.

Ni preostalo predsedniku drugega, ko da je plačal nosače iz svojega.

Vse »plodonosno« delo oblastnega odbora v Beogradu obstoji sedaj v tem, da čakajo, kdaj bo razpisana dražba njegove blagajne, da jo kupi nazaj. Lepe razmere!

— **Davek na nova poslopja.** Generalna direkcija davkov je sklenila oprostiti davkov nova poslopja v mestih. V mestih s preko 30.000 prebivalci bodo nova poslopja davkov prosta 30 let, v mestih z 20.000 prebivalci pa 15 let.

— **Dijaške štipendije.** Minister prosvete je podpisal odlok o podelitvi dijaških štipendij na vseh naših univerzah za letošnje leto. Štipendije se podelijo vsem dosedanjim štipendistom, glede katerih obstoje še vedno pogoji za to. Nova štipendija se ni podelila nikomur. Vsega skupaj je na naših univerzah okoli 150 štipendistov. Za minuli mesec se izplača vsakemu štipendistu po 700 Din, od minulega meseca dalje pa se reducira štipendije na 500 Din.

— **Razstava slovenskih čipk,** ki jo je priredila, kot smo poročali, te dni ljubljanska osrednja čipkarska zadruga v Beogradu, je po poročilih beograjskih listov lepo uspela.

— **Zbiranje darov za stradalce v Hercegovini.** Na Hrvatskem se je pričela akcija za zbiranje darov za prebivalstvo, ki trpi vsled pomanjkanja živil glad. Akcija je bila sprejeta z velikimi simpatijami.

— **Teme za učiteljski kongres v Skoplju.** UJU je razpisalo natečaj za najboljše referate o sledečih temah: 1. Program naše organizacije v bodočnosti (širjenje stanovske zavestnosti, gradnja učiteljskih domov, povzdig socialnega, moralnega in intelektualnega nivoja učiteljstva); 2. Način in sredstva za izboljšanje prosvetnih prilik vobče in specielno v Južni Srbiji. Najbolje izdelani referati bodo nagrajeni ter se prečitajo na kongresu. Rok za predložitve je do 15. junija.

— **Natečaj.** Državna hipotekarna banka razpisuje za otvoritev podružnic v Zagrebu in v Ljubljani natečaj za 2 upravnika, 2 šefa knjigovodstva, 2 blaginika, 2 likvidatorja in 2 uradnika pripravnikov. Prošnje je poslati državnim hipotekarnim banki v Beogradu do dne 15. t. m. Podrobnosti glej v »Uradnem listu« št. 37 z dne 5. aprila 1927.

— **Razpisano mesto.** Na vojni akademiji v Dubrovniku je razpisano mesto stalnega profesorja francosčine in nemščine. Kandidati morajo imeti akademsko izobrazbo in najmanj pet službenih let. Prošnje je vložiti do 15. maja.

— **Vpokojitve v državni službi.** Vpokojeni so: referenta pri velikem županu ljubljanske oblasti dr. Fran Vidic in dr. Ivan Karlin, pisarniški ravnatelj pri velikem županstvu Josip Abram in arhivski uradnik Josip Bajc. Dalje sta upokojena prosvetni šef mariborske oblasti dr. Leopold Poljanec in prosvetni referent pri velikem županu mariborske oblasti Ivan Vrščak.

— **Vpokojitve v carinski službi.** Vpokojen je uradnik ljubljanske cararnice Ivan Volčič.

— **Izpremembe v državni službi.** Iz državne službe je odpuščen s 1. aprilom po čl. 135 in 234 uradniškega zakona izseljeniški delegat v Newyorku Elbin Kristan. Za šefa prosvetnega oddelka v Mariboru je imenovan profesor pujske gimnazije dr. Fran Kotnik. Premješčen je od direkcije državnih železnic v Ljubljani k oblastni inšpekciji dela v Mariboru inž. Ivan Sorli.

— **Promocija.** Doktorjem med. univ. je bil promoviran na zagrebski univerzi g. Pavel Lunček iz St. Ruperta na Dolenjskem.

— **Iz zdravniške službe.** Za zdravnika centralnega higijskega zavoda v Zagrebu je imenovan dr. Fedor Mikič iz Ljubljane.

— **Iz vojaške službe.** Imenovani so: za pomočnika komandanta 40. pp. podpolkovnik Čedomir Gužvič. V našo vojsko so sprejeti rezervni poročniki Franjo Sedlak, Stanko Dimnik, dr. Franjo Aman, dr. Ivan Draganec in Janko Drobnik.

— **Smrt grofa Baguerja.** V soboto je umrl v Gorici v visoki starosti don Silverio de Baguer de Corsi Ribas. Pokojnik je bil rojen v Petrogradu kot sin španskega poslanika. Kakor njegov oče, se je odločil tudi on za diplomatsko službo ter postal končno španski poslanik v Vatikanu. Ko je stopil v pokoj, se je naselil v Gorici, kjer je stanoval v svoji palači na Katerinijevem trgu. Bil je tudi lastnik gradu na Dobrovem. Med svojimi številnimi slovenskimi koloni je bil izredno priljubljen. To je dokazal njegov pogreb, ki so se ga udeležili vsi njegovi koloni iz Brd.

— **Kongres Makedonstujstih** se vrši, kot poročajo iz Sofije, te dni v Džumaji. Kongresa se udeležijo okrog 600 delegatov in mnogo

rezervnih oficirjev, podoficirjev in zastopnikov nekaterih bolgarskih občin. Predsednik bolgarskega komiteja je naglašal, da je treba akcijo za osvoboditev grške in srbske Makedonije z vso energijo nadaljevati.

— **Poitalijančenje slovenskih priimkov v Julijski Benečiji.** Italijanski ministrski svet je sprejel zakonski načrt, s katerim se veljavnost zakona o izpremenitvi družinskih imen italijanskega ali latinskega izvora, ki so pozneje izgubila svoj prvotni značaj, raztegne tudi na Julijsko Benečijo. Zakon je bil izdan prvotno (lansko leto) samo za Južno Tirolsko. Kot je bil naperjen tam v prvi vrsti zoper nemška imena, tako je naperjen v tem slučaju zoper slovenska.

— **Revolucija na Kitajskem** se širi. Kakor poročajo »Times« iz Rangona, se je izvršil v kitajski provinci Jünan nacionalističen državni udar, ki je uspel. Jünan meji na francosko Indokino. Trije poveljujoči generali so dali aretirati guvernerja province. Studentje univerze v Jünanfou so razvili živahno boljševiško propagando po deželi in v glavnem mestu, kjer je zavladala popolna anarhija, tako da se je bati roparskih izgrediv s strani razburjenih množic.

— **Reforma zakona** tudi v Egiptu. Kot poročajo londonske »Central News« iz Kaira, predloži egiptovska vlada v kratkem narodni skupščini predlog o reviziji muslimanskega bračnega prava. V prihodnje naj bo dovoljena poligamija samo onim, ki dokažejo, da jim njihova sredstva dovoljujejo, da si privoščijo luksuz več legitimnih žen.

— **Naraseanje brezposelnosti v sovjetski Rusiji.** Glasom zadnje uradne statistike je število brezposelnih v sovjetski Rusiji za 1.271.000, naraslo, tako, da znaša za 320.000 več kot v istem mesecu lanskega leta. 50% brezposelnih je žensk.

— **Avtomobilizem v Bolgariji.** V vsej Bolgariji so to leto našli samo 1100 osebnih avtomobilov ter 300 tovornih. Motociklov tam sploh ni. Največ avtomobilov v Bolgariji je italijanske tvrdke »Fiat«, ki ima v vsej državi okoli 10 podružnic in prodaja avtomobile na 13 mesečnih obrokov. — Na drugem mestu je francoska avtomobilska tvrdka »Citroen«. Ford ni imel tu uspehov, ker prodaja samo za gotov denar, kar si more v današnji gospodarski krizi, ki vlada v Bolgariji, dovoliti le prav malo število bogatašev.

— **Zanibonijev proces.** Kot poročajo italijanski listi, se prične proces zoper Zanibonija in tovariše, ki so obtoženi radi poizkušene atentata na Mussolinija, dne 11. aprila. Posebnemu tribunalu bo predsedoval general Frezi.

— **O velikem požaru v Lazini** poročajo sledeče podrobnosti: Šestletna Dragica Jurčič se je igrala z vžigalicami ter zažgala skedenj. Ker je pihal močan veter, se je požar naglo razširil. Kmetje, ki so delali na polju in v vinogradih, so zapazili požar šele uro kasneje. Vsega skupaj je pogorelo 16 gospodarskih poslopij in dve hiši z vso opravo vred. Živina je bila za časa požara k sreči na polju. Škoda se ceni na 1.000.000 Din.

— **Žena, ki je obljubila za umor svojega moža 50.000 Din in prasca.** Te dni se je vršila v Novem Sadu obravnava zoper Evo in Josipa Jelić iz Starih Šov. Eva je živela s svojim možem 30 let v zakonskem jarmu ter mu rodila šestoro otrok. Ker je bil pijanec ter jo je surovo pretepal, se ga je končno naveličala ter nagovorila Josipa, da ga je ustrelil. V to svrhu mu je obljubila 50.000 Din in prasca. Pri obravnavi sta skušala zvukiti krivdo drug na drugega, kar jima pa ni pomagalo. Obsojena sta bila Josip Jelić na do smrti, Eva Jelić pa na 15letno ječo.

— **Nevarna ciganska tolpa.** Iz Sombora poročajo: Orožniška postaja v Kneževih Vinogradih je izsledila te dni nevarno cigansko tolpo, ki je izvršila tekmo zadnjih mesecev po Baranji in v nekaterih krajih Slavonije nebroj tatvin. Med drugim so vlomili cigani v cerkev v Podolji v Baranji ter odnesli več cerkvenih predmetov. Več članov tolpe je bilo aretiranih neposredno po tej tatvini, ostalim se je posrečilo pobegniti. Na begu so se ustavili v bližini neke vasi. Ponoči so udri z namenom, da pokradejo živino, v hlev premožnega posestnika. Ker je bilo v hlevu temno kot v rogu, so zažigali vžigalice. Pri tem so ravnali tako neprevidno, da se je vnela slama, nakar so pobegnili. Domači so ogenj opazili šele pravočasno, da so mogli rešiti živino, dočim je hlev pogorel. Naslednji dan je bilo orožništvo obveščeno, da so pobegnili cigani z ukradenimi cerkvenimi predmeti na Madjarsko. Na meji jih je hotela ustaviti neka obmejna patrulja. Ker se cigani pozivajo »Stoje« niso odzvali, temveč so zbežali čim najhitreje so jih nesle noge, je oddala patrulja nanje več trelov ter dva od njih težko ranila. Ranjenca sta obležala ter padla tako patrulji v roke.

— **Dva kmeta - krivopričnika** obsojena vsak na štiri leta ječe. Te dni se je vršil v Čačku zanimiv proces. Premožni seljak Nikola Radičević bi se bil rad iznebil svoje žene. Vložil je tožbo na razporoko. Ker pa ni imel dovolj razlogov in dokazov za razporoko, je nagovoril dva druga seljaka, Dobrozara Peričića-Petrovića in Miljutina Pajovića, da sta prisegla, da sta zasačila gotovega dne pred Božičem Radičevićevo ženo v nekem gozdu baš v trenutku, ko je grešila z nekim mladeničem. Obrekovani ženi pa se je posrečilo dokazati s številnimi pričami, da se je nahajala kritičnega dne v mestu, vrhutega je našla več priči, ki so izpovedale, da sta bili priči od njenega moža podkupljeni. Posledica tega je bila, da sta bila Peričić-Petrović in Pajović obtožena radi krivih pričevanj in obsojena po strogem srbskem kazenskem zakoniku vsak na štiri leta ječe. Peričić-Petrović je svojo krivdo priznal, dočim je Pajović trdovratno tajil.

— **Avtomobilska nezgoda** Horthyja. Ko se je vračal predvčeršnjim Horthy z avtomobi-

lom od pogreba škofa Prohaske, ni manjkalo dosti, da ni smrtno ponesrečil. Njegov avtomobil se je zaletel v neki poštni avto in Horthy se ima zahvaliti samo prisotnosti dveh obeh šoferjev, da je bila karambola tako lahka, da je mogel nadaljevati svojo vožnjo.

— **Iskra povzročila požar,** ki je uničil skoraj celo mesto. Kot poročajo iz Marmarossigeta, je nastal katastrofalni požar v Köresmező vsled neprevidnosti nekega seljaka. Kmet Kamnuša je žgal na svojem vrtu protje. Pri tem je odletela v podstrešje njegove hiše, v katerem se je nahajalo vse polno municije in granat, iskra. Nastala je eksplozija. Goreči deli so padali na zemljo v okrožju par kilometrov, tako se je razširil požar po vsej okolici, to pa tem hitreje, ker je pihal močan veter.

— **Landru II. v Parizu.** Te dni je aretirala pariška policija šoferja Vermande-a, ki je bil obdolžen, da je umoril svojo ženo. Aretiran je bil baš v trenutku, ko je prišel na poštni urad vprašat, če ni prišla na njegovo ime večja vsota denarja iz Nancy-a. Vermande je izpočetka tajil, končno pa se je udal ter priznal svoj zločin, ki ga je opisal takole. Dne 13. marca, med 4. in 5. uro se je s svojo ženo spri. Tekom prepira mu je žena priznala, da ga vara. To ga je tako razkačilo, da jo je zgrabil za vrat in pričel daviti. Ko jo je izpuštil, se je zgrudila mrtva na tla. Prestrašen je begal nekaj časa po stanovanju sem in tja, premišljal, kaj naj stori z mrtvim truplom. Tedaj je opazil peč. Snel je ženi prstane ter jo pobasal v peč. Ko je truplo zgorelo, je šel v kavarno, kjer je izpil par čaš žganja. Ob 8. zvečer je legel spat. Na koncu njegove izpovedbe je Vermande izjavil, da njegova ljubica, soproga inženjerja Wändischa o njegovem zločinu ni ničesar vedela. Pri konfrontaciji je padel Vermande svoji ljubici pred noge ter jo prosil, da naj mu odpusti, ker ji je prejšnji večer lagal. Ljubica mu je odpustila, sodišče, ki je prepričano, da je umoril svojo ženo namenoma, ker je bila napoti njegovemu razmerju z Wändishevo, mu pa seveda ne bo odpustilo. Vermande je 60-leten starec.

— **Senzacionalen proces v Meranu.** Te dni se je vršil v Meranu proces proti devetim zdraviliškim gostom, ki so bili obtoženi radi spolne zlorabe otrok. Zastlihanih je bilo 109 priči. Vsi obtoženci so bili oproščeni.

— **Iz petega nadstropja skotila,** ne da bi se poškodovala. Iz petega nadstropja neke hiše v ulici Buonarroti na Reki je skočila predvčeršnjim blaginčarka Marija Lenac. Na splošno zažudenje je ostala pri tem takorekoč naepoškodovana, ker se ni niti onesvestila. Odnosla je samo par neznatnih prask in kontuzij ter si izbila zob. Padla je iz višine 40 metrov. Pripeljali so jo v bolnico, odkoder pa je kmalu prikorakala peš domov. Kaj ji je življenje tako zagrenilo, da se je hotela preseliti na drugi svet, ni hotela povedati, domneva pa se, da gre za nesrečno ljubezen.

— **Tat, ki ima na vesti nad 2000 tatvin.** V Bratislavi je bil aretiran 41-letni kovaški pomočnik Barba, ki je dosegel v kraji rekord. Na vesti ima namreč ni manj kot nad 2000 tatvin. Samo koles je ukradel 187.

— **Troubadour.** Te dni je ukradel v Pragi neznan individij plakat neke umetniške razstave. Plakat, ki je ročno delo razstavljajočega umetnika, predstavlja plešočo golo žensko. Na plakatno desko je pribil prijatelj plakatov list, na katerega je napisal: »Časten človek mora ženo braniti, ne pa jih žaliti.«

— **Izšla je 1. številka »Sejmskega Vestnika« VII.** Ljubljanskega velesejma, vršečega se od 2. do 11. julija 1927. »Sejmski Vestnik«, oficijelno glasilo sejmskega urada, se bo izdal od časa do časa po potrebi. Posebnih efektov list ni.

— **VII. Ljubljanski velesejem** od 2. do 11. julija 1927. Rok za prijavo udeležbe na letošnjem velesejmu bo kmalu potekel. Takoj nato se bo pričelo z dodeljevanjem razstavnih prostorov in se bo zamoglo na pozno došle prijave ozirati le še, v kolikor bo razpoložljivega prostora. Vsak industrijec, obrtnik in trgovec, ki zna varovati svoje poslovni interes, razstavlja na Ljubljanskem velesejmu, ki omogoča solidno trgovanje in razpečevanje izdelkov. Udeležba na Ljubljanskem velesejmu je eno najuspešnejših sredstev, da si trdke povečajo svoje proizvajanje. Zato naj se v svojo lastno korist čimprej odločijo za udeležbo in se prijavijo uradu Ljubljanskega velesejma.

— **Kravate, ovratnike, šifon, razno belo blago** itd. po solidnih cenah pri Francu Pavlin, Gradišče št. 3.

Ljubljana.

— **Prva seja gerentskega sosveta v Ljubljani** je bila dne 4. t. m. Ob priletku seje so zastopniki NRS in SLS podali izjavo, da so pripravljeni sodelovati v sosvetu, pridelenem vladnemu komisariju g. Mencingerju, zaupajoč v njegovo objektivnost, korektnost in razumevanje za koristi mestne občine ljubljanske. Sosvetniki obeh strank so naglašali, da vztrajajo slejkoprej na načelnem stališču, da se mestni občini ljubljanski vrne njena avtonomija z zakonitim občinskim zastopstvom; zategadelj prosijo g. vladnega komisarja, da čim prej ukrene vse potrebne priprave za izvedbo občinskih volitev. — Redne seje sosveta bodo vsak torek. Določil je dnevni red za prihodnje seje: 1. revizija vseh nameslitev, ki so se bile izvršile po razpustu občinskega sveta, kakor tudi revizija oddanih del in dobav, izdanih podpora in komisijskih računov za časa gerentskega SDS. 2. Pregled računskega zaključka za leto 1925 in 1926. 3. Pregled najemnih pogodb v mestnih hišah oddanih stanovanj. — Odborilo se je načelnost stališče g. vladnega komisarja, da je vsa dela in dobave oddati potom javnega razpisa. — Na seji se je obširno govorilo o po g. vladnem komisariju tako srečno započeti stanovanjski akciji. Sosvet bo pregledal vsa zemljišča, ki prihajajo za nove stavbe mestne občine v poštev, tako da bi se

meseca junija lahko že pričelo z gradbo. — Seja je trajala od četrta na 7. do četrta na 9.

— **Mestni odbor Narodne-radikalne stranke v Ljubljani.** Meseca februarja so bili v vseh osmih pododborih v Ljubljani občni zbori, ki so izvolili nove odbore. Nato se je konstituiral Mestni odbor. Soglasno je bil izvoljen za predsednika gosp. dr. Vladimir Ravnihar, za prvega podpredsednika gosp. Peter Romah, višji inšpektor drž. žel. v pok., za drugega podpredsednika g. dr. Ivan Modic, odvetnik, tajnikom g. Fran Starin, višji davčni uradnik, blaginikom g. Davorin Topolovec, višji uradnik drž. železnice. Za delegata k sejam Glavnega odbora v Beogradu, ki se vrše vsaj enkrat v letu, je bil izvoljen g. dr. Niko Zupančič, minister n. r.

— **Včerajšnji tržni in sejmski dan v Ljubljani** je bil izredno živahen. Blaga je bilo dovolj na ponudbo, le mleka in mlečnih izdelkov, jaje in perutnine je radi bližajočih se praznikov primanjkovalo, vsled česar se ne opaziti glede teh proizvodov porast cen. Cene ostalim življskim potrebščinam so neizpremenjene. Krompirja so pripeljali kmetje na trg nad 60 voz. Ves krompir je bil že v zgodnjih dopoldanskih urah razprodan. Tudi živinski sejem je bil izredno živahen. Blaga je bilo na prodaj v izobilici. Priganih je bilo 409 konj, 7 žrebet, 57 krav, 7 telet in 563 prašičev za rejo. Posebno veliko je bilo povpraševanje po slednjih, od katerih je bilo prodanih nad dve tretjini. Cene so bile sledeče: Voli I. 9.50 (preje 9), II. 7.50, III. 6.50; krave debele 5—6, krave klobasnice 2.50—3, teleta 10—11.50 kg žive teže, konji do 5000 Din (po kakovosti), prašiči pa od 175—300 Din (po starosti in kakovosti).

— **Slovensko zdravniško društvo** ima nadaljevanje občnega zbora v petek, dne 8. aprila, ob 8. uri zvečer v prostorih restavracije »Ljubljanski dvor«.

— **»Ljubljanski Sokol«** ponovno opozarja in vabi članstvo, p. t. starše in vse prijatelje sokolskega naraščaja na svojo mladinsko telovadno akademijo, ki se vrši v soboto 9. t. m. točno ob 8. zvečer v društveni telovadnici v Narodnem domu. — Spored obsega sledeče točke: 1. moška deca: proste vaje z dolgo palico; 2. moški naraščaj: hkratni skoki s tri konje; 3. ženska deca: vaje na truh grozdeh; 4. moški naraščaj: »Dvanajstletica«; 5. moški in ženski naraščaj: Orodna telovadba; 6. ženski naraščaj: proste vaje za pokrajinski zlet leta 1927; 7. moški naraščaj: »Boči morje«; 8. moški in ženska deca: igre; 9. moški naraščaj: vrhunške vaje; 10. ženski naraščaj: rajalne vaje; 11. moški naraščaj: »Lavovic«; 12. zaključna skupina. — Vstopnina: 4 Din, sedeži 10 Din.

— **Koncert Poženel-Jeraj.** Vsled obolelosti gđe. Poženelove se današnji koncert odpove in se isti vrši po Veliki noči. Natančnejši datum javimo pravočasno in bo najbrže v ponedeljek, dne 25. aprila. Ze kupljene vstopnice ostanejo v veljavi.

— **Dirigent Oskar Nedbal v Ljubljani.** — Kakor že javljeno, pride v torek dne 12. t. m. v Ljubljano eden najznamenitejših slovenskih dirigentov g. Oskar Nedbal, ki dirigira v naši operi največji češki operni umotv svetovne slave, Smetanovo »Prodano nevesto«. Brez dvoma bo zanimivo slišati to opero, ki se je že več kot stokrat izvajala na našem odru, pod taktirko tako znamenitega dirigenta, kakor je ravno g. Oskar Nedbal, ki je nesel to Smetanovo delo že v Pariz in tudi na Španko. Predstava bo izven. Vstopnice v predprodaji in operi.

— **II. redni občni zbor »Radio-kluba v Ljubljani** se bo vršil v torek dne 12. t. m. ob pol 8. uri zvečer v klubovem lokalu na velesejmu. Vabimo članstvo k udeležbi. — Odbor.

— **Društveni sestanek »Svete vojske«** in dramatičnega odseka se vrši danes zvečer ob 7. uri v dvorani Rokodelskega doma, Koroškega ulica 12. Na sporedu je predavateljska predavanja g. Lindiča o »Stanju protialkoholnega ponačanja«. Predavanje obeta biti kreta po celem svetu. Predavanje obeta biti zelo zanimivo in je predvidena velika udeležba posebnod od strani dijaštva. Iskreno vabljeni tudi vsi drugi prijatelji in prijateljice treznostnega pokreta!

— **Clane »Radio-kluba«** opozarjamo, da se bodo danes v klubovem lokalu na velesejmu polnili pod strokovnim vodstvom akumulacij vseh vrst. Izročijo naj jih oskrbniku velesejma g. Logarju.

— **Nesreča.** Včeraj ob 5. uri popoldne je padel z 5 m visoke lestve na stavbišču za Bežigradom 64-letni zidar Jakob Stelcer in si polomil obe roki. Prepeljali so ga z rešilnim avtom v bolnico.

— **Tatvine.** Policijska kronika beleži včeraj dve tatvine koles. Prvo kolo je bilo ukradeno mesarju Antonu Pucharju v Spodnji Šiški, kolo je vredno 1000 Din; drugo 2500 dinarjev vredno kolo pa sedlarju Leopoldu Šušteršiču na Dunajski cesti. Gospe Mariji Lampetovi je bilo ukradeno iz stanovanja dvojce moških hlač, vrednih 300 Din.

KRATKE VESTI.

Rusija prične graditi v svojih arzenalih v Kronstadtu in Nikolajevu podmornice. V Atene je prišla na križarki »Cencord« angleška mornariška misija, da izvede reorganizacijo grške mornarice.

Amerika je odposlala znova 1500 vojakov na Kitajsko.

Stresemann ne odide v Rim, kakor so fasilistovski listi že poročali z zmagošnjavim.

Francija je ponovno odklonila Coolidgeovo vabilo h pomorski razorožitveni konferenci v Washington, ker se z razorožitveno želi bavi Zveza narodov in je zato druga konferenca nepotrebna.

Dopisnik »Intransigant«, ki je bil doslej italijolski, je obiskal Italijo in poročal o svojih vtisih listu. Pravi, da je Francija v Italiji najbolj sovrazena država in da zlasti mladina propoveduje vojno proti Franciji.

V Hankovu je bila oplenjena japonska mornarica, kakor so japonske ladje zvečer bombardirali.

Prosveta.

Koncert pevskega zbora Glasbene Matice ljubljanske. V ponedeljek, dne 11. t. m. nastopi pevski zbor Glasbene Matice ljubljanske in odpoje 13 mešanih in moških zborov iz slovanske glasbene literature. Poleg pevskega zbora nastopi tudi koncertna pevka Zinka Vilfan-Kunc iz Zagreba, ki si je za svoje tri nastope izbrala samospelve iz slovenske, hrvaške in ruske literature. Posebno zanimivi so hrvaški samospeli, ki kažejo sedanjo produkcijo hrvaških kompozitorjev na tem polju. Ga. Vilfanova je v zagrebškem koncertnem življenju dobro poznana. Je že ponovno nastopila na raznih koncertih in to z najlepšim uspehom. Nastopila je pa tudi že v Ljubljani in sicer junija leta 1926 kot absolutna zagrebška akademika na koncertnem večeru, ki ga je dala akademija pod okriljem naše Filharmonične družbe. Predprodaja vstopnic v Matični knjižnici.

»Lumpacij vagabund« v ljubljanski drami. V petek večer se vprizori v ljubljanski drami Nestroyeva burka »Lumpacij vagabund« v popolnoma novem slovenskem prevodu z originalno glasbo. Delo je postavil na naš oder profesor G. Šest, načrte za inscenacijo in nekatere kostume pa je napravil prof. G. Vavpotič. Burka, ki že desetletja in desetletja po vseh najrazličnejših odrih razveseljuje staro in mlado bo brez dvoma dobrodošla tudi ljubljanski publiki. Petkova premijera se vrši kot izven predstava.

Dijaška predstava. V soboto, dne 9. t. m. je popoldne ob 15. uri v ljubljanski drami dijaška predstava. Vprizori se Begovičeva izvirna drama »Božji človek« pri izredno nizkih cenah. Predstava je v prvi vrsti namenjena dijaštvu sicer pa tudi ostalemu občinstvu.

Tajdac kot ljudska predstava. Na evetno nedeljo popoldne ob 15. uri se poje v ljubljanski operi Sattnerjeva »Tajdac« kot ljudska predstava po znanih cenah. Na predstavo opozarjamo vse naše občinstvo predvsem pa izvenljubljanske posetnike, ki si vstopnice lahko naroče pisanim potom. Zasedba je ista kakor pri premijeri.

PRIMORJE.

Razpis učiteljskih služb v Julijski krajini in Zadru. 31. marca je objavil »Piccolo« vest, da se bo razpisal natečaj za učiteljska mesta v Julijski krajini in Zadru za dve leti 1927/29. Natečaj bo objavljen vsem nadzornikom in ravnateljem ter raznim drugim oblastim in bo objavljen tudi v okrajnem tisku. K natečaju bodo pripuščeni: 1. učitelji rojeni v treh Benečijah (Julijski krajini, Furlaniji, Beneškem in Južnem Torilu). 2. Osebe, ki niso rojene v treh Benečijah, ki pa poznajo običaje in navade treh krajev ali ki znajo nemški, slovenski ali hrvaški jezik. 3. učitelji-bivši bojevniki, ako dokažejo, da so se bojevali v letih 1915—1918 na avstrijsko-italijanski fronti in 4. učitelji-duhovniki, ki dokažejo, da so se udeležili vojne 1915 do 1918 na isti fronti. Pogoji pod 2. se dokažejo s spričevali, ki jih je izstavila šolska ali upravna oblast. Končno besedo pri presojanju znanja kraj. običajev in poznanja jezika pristojajo po zakonu šolskemu skrbniku Rainu, ki je kakor poroča »Piccolo« izjavil, da bo širokopotezno pravičen. Te nove odredbe ni morda narekovala ljubezen do domačega prebivalstva, zlasti ne do slovanskega, temveč neuspešen ali bolj popolni polom, ki ga je dosedaj doživela zlasti med slovanskim prebivalstvom dosedanja šolska politika.

Slovani pod Italijo ne smejo imeti radioaparator. S kr. odlokom od 5. septembra 1926 je bilo, kakor že znano, odrejeno, da je v vsem ozemlju, kjer bivajo kompaktno Slovani pod Italijo, prepovedano instalirati sprejemne radio-aparate brez predhodnega dovoljenja vojaške in politične oblasti. Ta prepoved pa ne velja, razen za Reko, za nobeno mesto, kjer bivajo Italijani v večini.

Sport.

III. kolo nogometnega prvenstva v Ljubljani. V nedeljo 10. t. m. se nadaljujejo prvenstvene tekme med ljubljanskimi klubi I. razreda. Za protivnike je določil žreb v tem kolu Primorje in Hermes ter Ilirijo in Jadran. Dopoldne odigata svojo prvenstveno tekmo predvidoma rezervni moštvi Primorja in Hermes odnosno Panonija in Svoboda iz II. razreda.

Profesionalne rokoorbe za svetovno prvenstvo na Dunaju. 20. dan te konkurence ni nudil nikakih zanimivih bojev. Trije boji so se končali enodolčno in sicer: Dunajčana se končali v Pereles, Dunajčan Steinbach in Francoz Vervet ter Rus Petrovič in Amerikaneck Bann. V četrtem boju Avstrijca Lobmayerja proti Poljaku Gerikofu je zmagal prvi v 14:50 z ronlado.

250 brezposelnih telovadcev in sportnikov je mesto Frankfurt ob Meni izobrazilo v svojem stadionu za predtelovadce in vodje vrst. Od sedaj naprej bodo ti predtelovadci izobraževani na mestnih igriščih brezposelnih mladine. Brezposelni mladeniči bodo deležni podpore samo po dovršitvi telovadskega oziroma sportnega kurza. V naših časih pač posnemanja vredno.

Plavanje. Avstralski plavalni prvak Boy Charlton se je pred kratkim zopet poskušil z japonskim prvacom v prost. stilu Takaishi-jem na 220 y in je podlegel Japoncu za 8 y zelo dobrem času 2 min. 17. sek. S tem je dosegel Takaishi najboljši čas, ki ga beleži Weismüller kot najhitrejši plavač sveta na 100 m. V ostalem pa ta poraz Charltona nima posebnega pomena, ker je predvsem plavač na dolge proge. — Pri plavalnih tekmah švedskih visokošolcev v Stockholmu je zboljšal Lundahl rekord v hrbtnem plavanju na 100 m od 1:15.9 na 1:14.8. Tudi drugi zmagovalec Johansson je potisnil dosedanj rekord na 1:15.5. V prsnem plavanju na 200 m je zmagal Wissnell v 2:58.1.

Znani španski bokser Paolino je premagal prošlo nedeljo v Newyorku Avstralcu Tom Kenneya p obočkah v matchu določenem na 10 rund.

Tenis. Amerikanca Tilden in Hunter prideta prihodnji mesec v Evropo ter bodeta igrala najprej v Berlinu, nakar bodeta absolvirala še deželno tekmo v Holandski, Belgiji in Franciji. Razun tega se še vdeležita velikih turnirjev v Parizu in Wimbledonu. — O Suzani Lenglenovi pišejo inozemski listi, da hoče postati zopet amaterka in sicer radi tega, ker je na svojih turnejah premalo zaslužila. Kaj je kot amaterka zaslužila več?

KOLO JAHACEV IN VOZACEV PRESTOLONASLEDNIK PETER V LJUBLJANI.

Posebna določila.

1. Dirka se vrši na vojaškem vežbališču in sicer 17. julija t. l.

2. Prijave se morajo poslati do 5. julija t. l. Kolu jahačev in vozačev Prestolonaslednik Peter v Ljubljani. Prijave po 5. juliju se sprejemajo le proti plačilu dvojne vpisnine.

3. Prijava mora vsebovati: ime in bivališče posestnika in voznika, odnosno jahača, barve voznika, popis konja (ime, starost, barva, spol), je-li prijavljen konj že dobil kakšno nagrado pri dirkah, kdaj, kje in koliko (v Din).

4. Pri kasačkih dirkah je dovoljen samo dirkalni voz, t. j. voz s kolesi na gumah.

5. Istočasno s prijavo se mora poslati tudi vpisnina. Prijava brez vpisnine ni veljavna. Vpisnine zapadejo v prid Kola jahačev in vozačev Prestolonaslednik Peter v Ljubljani.

6. Denarne nagrade se izplačajo dan po dirki pri Kmetški posojilnici v Ljubljani. Častne nagrade se razdele takoj po končani konkurenci.

7. S prijavo se podvrže vsak izreku vodstva dirke. Za kasačke dirke veljajo pravila Centrale Jugoslovenskih kasačkih društev v Ptuj.

8. Dirke se vrše samo v slučaju, ako se za posamezne točke prijavijo vsaj 4 konkurenti, v katerem slučaju se izplača samo 1. in 2. nagrada.

9. Vozniki se morajo legitimirati pri startu s svojo licenco, brez katere je start prepovedan. Opozarjajo se konkurenti, da nosijo one barve, katere so prijavili.

10. Vse proteste rešuje uprava dirke, in sicer samo v tem slučaju, ako oseba, ki vloži protest, vplača najprej 200 Din, ki zapadejo v korist društva, ako se glasi sodba, da protest ni upravičen. Protesti zoper kasačke dirke se sprejemajo še 24 ur po dirki; za galopno dirko in military samo takoj po završeni dirki (konkurenci). Proti odločitvi uprave dirke ni priziva.

11. Dirke se vrše ob vsakem vremenu.

12. Pri kasački in galopni dirki se na totalizatorju sprejemajo stave na pojedine konje.

13. Odbor Kola jahačev in vozačev Prestolonaslednik Peter v Ljubljani si pridržuje pravico spremembe sporeda.

Sirite „Nar. Dnevnik“.

Modno pismo.

Sedaj se nosi pred vsem seveda spomladanski komplet iz kashe ali charmelaine. Plašč je raven, obleka iz istega blaga ali pa, kar je mogoče bolj praktično, kombinirana s

Gospodarstvo.

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA d. d. v Ljubljani

je imela 5. aprila 1927 svoj 7. redni občni zbor. Predsednik dr. Jakob Mohorič je pozdravil navzoce delničarje in drž. komisarja g. dvornega svetnika R. Marna.

Poročilo upravnega sveta slika v kratkem težko gospodarsko stanje pravosodstva, trgovine in industrije in zlasti podarja slabo funkcioniranje pravosodstva v državi. Navzlic vsem težavam pa je ta naš odlični popolnoma domači zavod napredoval. Tako je poskočila na aktivni strani postavka za dolžnike in menice od 223 milijonov v letu 1925 na 231 milijonov v letu 1926. Hranilne vloge na knjižice so se dvignile od 62 milijonov na 74 milijonov, kar pomeni porast za ca 20%. Tuja denarna sredstva, s katerimi je razpolagal zavod koncem leta 1926 znašajo nad 241 milijonov dinarjev, so se torej zvišala za več kot 11 milijonov. Te številke pomenijo zadovoljiv napredek v dobi splošne gospodarske deprese in v času, ko se radi poloma nekaterih bank pojavlja obče nezaupanje do denarnih zavodov.

Skupna bilančna vsota, ki je znašala koncem leta 1925 Din 247,000.000.— se je dvignila na skoro Din 259,000.000.—. Tudi promet je bil živahnjejši in je presegel višino 11 milijard dinarjev.

Tudi podjetja in podružnice zavoda so primerno uspevala.

Plače in dodelke so poskočile v zadnjem letu za 4 in pol odst., upravni stroški za ca 10 odstotkov.

Davkov in pristojbin je plačal zavod Din 1,965.661.03, t. j. šestino delniške glavnice ali 133% čistega dobička leta 1925, kar pomeni ogromno obremenitev in najbolj živo ilustrira nevzdržno politiko finančne uprave.

Ker se je debetna obrestna mera znatno in naglo znižala, se je tudi dobiček v minulemu letu kljub povoljnemu napredku zavoda zmanjšal in znaša všteti prenos iz leta 1925 Din 1,187.953.87.

Iz čistega dobička je občni zbor določil za pokojninski sklad uradništva 100.000 dinarjev in sklenil razdeliti med delničarje 8% no dividendo, ki se bo izplačevala pri blagajnah centrale in podružnic ter ekspoziture na Bledu od 6. aprila 1927 dalje.

× Mednarodni semenj v Milanu. V Milanu se vrši VIII. mednarodni vzorčni semenj od 12. do 27. aprila t. l. Italijanski konzulati so pooblašteni, da izdajajo potna viza posetnikom po polovični ceni.

× Velesemenj v Poznanju. V Poznanju na

Poljskem se vrši mednarodni semenj od 1. do 8. maja t. l. Podrobne informacije o semnju so interesantom v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani na vpogled.

BORZE.

Ljubljana, 6. aprila. (Prve številke povpraševanja, druge ponudbe in v oklepajih kupčijski zaključki.) Vrednote: investicijsko 86.50—87, Vojna škoda 337—338, zastavnice in komunalne Kranjske 20—22, Celjska posojilnica 195—197, Ljubljanska kreditna 154—0, Merkantilna 99—100, Prašedion 850—0, Krediti zavod 160—170, Trbovlje 0—430, Vevče 130—0, Slavonska 55—65, Šešir 104—0. — Blago: Tendence za les in za deželne pridelke nespremenjena.

Zagreb, 6. aprila. Devize: Amsterdam izplačilo 2279.5—2285.5, Dunaj izplačilo 800.5 do 803.5, Berlin izplačilo 1350.5—1353.5, Budimpešta 995.5—998.5, Italija izplačilo 274.65 do 276.65, London izplačilo 276.2—277, Newyork ček 56.75—56.95, Praga izplačilo 168.3 do 169.1.

Curih, 6. aprila. Beograd 9.1325, Berlin 123.2425, Newyork 519.875, London 25.25125, Pariz 20.96, Milan 25, Praga 15.40, Budimpešta 90.7375, Bukarešta 3.025, Sofija 3.75, Dunaj 73.1375, Varšava 58.

To in ono.

DR. BOUGRAT SE SMEJE.

Dr. Bougrat je iz dobre lyonske rodbine. Za časa svetovne vojne je bil mobiliziran. Bil je izredno hraber. Ponovno je rešil svoje tovariše z riskiranjem lastnega življenja iz smrtnih nevarnosti. Pri neki taki priliki je dobil sam pet ran, med drugim je bil ranjen na glavi. Nato je bil superarbitriran ter se vrnil s prsi, polnimi odlikovanj, domov. Naselil se je v Marseille-u, kjer je užival sloves izbornega zdravnika ter postal izredno priljubljen. Kmalu po svojem prihodu v Marseille se je poročil. Njegov zakon ni bil srečen. Njegova mlada soproga je imela o zakonskem življenju drugačno naziranje kot on, ki jo je moral voditi od zabave na zabavo. Kljub temu, da jo je ljubil, je pristal na razpoko, saj ga je žena finančno zelo skoraj popolnoma ruinirala. Ljubil pa jo je vendarle. V svoji nesreči se je udal pijači. V nekem nočnem lokalu se je seznanil z neko demimondko. Vzel jo je k sebi ter ji dajal po 3000 frankov na mesec, za njene toalete pa je izdal temkom dveh mesecev 30.000 frankov. Dekle mu za to ni bilo hvaležno. Zdelo se ji je vse pre malo.

Eden od Bougratovih pacientov je bil njegov prijatelj in vojni tovariš, davčni uradnik Jacques Rumèbe. Prihajal je k njemu vsak dan ob 11.

Nekega dne Rumèbe ni bilo domov. Njegova žena, ki je vedela, da je šel ob 11., kot navadno, k Bougratu, od katerega je hotel baš ta dan iztirjati neki dolg, je prišla popoldne k Bougratu ter vprašala zdravnika, če ve, kje se nahaja njen mož. Dr. Bougrat je odgovoril, da ne ve; da je bil dopoldne pač pri njem, nakar je odšel čil, čvrst in zdrav. V resnici pa je bil Rumèbe takrat že davno mrtev. Njegovo truplo se je nahajalo v omari, v ordinacijski sobi, kjer je govorila njegova žena z zdravnikom.

Par mesecev nato je bil Bougrat aretiran, ker je izdal v promet več čekov brez kritja. Ob priliki hišne preiskave so našli Rumèbo-

Interesantna je kolekcija popoldanskih toalet. Naj omenimo iz dolge vrste samo komplet: bela popolnoma nova crèpe de Chine obleka s črnim odprtim plaščem.

Plisirano krilo modre barve iz crèpe de chine in modra jumperbluza. Poslikan šal. Boige-rosée obleka iz flamingo-crèpa s bolerom in apartnim svilenim pasom. Bela obleka iz crèpe de soie in črnim nakitom iz sateina.

Temno modri crèpe de chine je sedaj v modi. Slika predstavlja lična moderno obleko, ki nima drugega nakita kot cabochon iz nepristnih kamnov na ovratniku in manšetah.

vo truplo. Obenem je ugotovila policija, da je bil Rumébe oropan. Nato je bil Bourgrat obtožen umora; tatvine in goljufije. Obdolžitev tatvine in goljufije ga je ob vsaki priliki zelo iritirala. Zoper obdolžitev umora pa se je zagovarjal prav malo ter se je vselej pri tem smejal. ... In smejal se je tudi ves čas med sodno obravnavo, ki se je vršila te dni v Aix-en-Provence. Cel tucat priče je nastopilo zoper njega, ki so bili sami težki zločinci, sojetniki dr. Bourgrata. Vsi ti ljudje dolže Bourgrata, da jih je hotel pregovoriti h komplotu, katerega cilj je bil, da naj bi se naprtil umor Rumébe-a marseille-skim apašem. Ena od teh prič izjavi celo, da ji je dr. Bourgrat priznal, da je umoril Rumébe-a on sam. Bourgrat se je smejal.

Pred sodnike stopi Rumébe-ova vdova. »Morilec« zakliče dr. Bourgrat-u. Dr. Bourgrat se smeje. Njegova ljubica pride, ki pravi: »Da, da, v zadnjem času je bil res ves prestrašen. Zato sem mu dejala nekoč: Bodi tako prijazen in podari mi, za slučaj, da se kaj pripeti tvojih dveh cvetici v posodah... tako lepi sta...« Dr. Bourgrat se smehlja. Njegova bivša ljubica mu zakliče: »Daj mi jih, saj si mi jih vendar obljubil!« Vsa dvorana je resna, vsi vidijo Bourgrat-a v duhu pod giljotino. Samo dr. Bourgrat se smehlja.

Sedaj pride pa glavna stvar: Izjava izvedenca, slavnega lyonskega medicinarja, univer-

zitetnega profesorja dr. Barcla. Vprašanje se glasi: »Na kakšen način je dr. Bourgrat Rumébe-a zaslupil?« Izvedenec odgovori: »V trupu mrtveca ni bilo najti nobenega strupa.« Predsednik sodišča obstrni: »V naslednjem hipu nahuji izvedenca z besedami: »Kako je bil izvršen umor?«

Izvedenec odgovori: »Ne gre za umor, temveč za nesrečo pri zdravljenju. Rumébe je bil spolno bolan...«

Kot da ga je pičila kača, plane predsednik kvišku ter zakriči nad profesorjem: »Skratka, vi o stvari nimate pojma!« Profesor zajecja še par besed. Občinstvo se loteva scvrženo razpoloženje napram predsedniku, in ko očita ta profesorju, da se širijo govorice, da živi s profesorjevimi svojci v prijateljskih stikih, in da je obljubil, da stori vse, da ga reši, izbruhne v dvorani vihar ogorčenja. Občinstvo se zavzame za profesorja. V silni togoti, da predsednik dvorano izprazni.

Naslednji dan je zaslišan drugi izvedenec, profesor na Sorboni Desgrez, svetovna kapaciteta. Profesor Desgrez izjavi: »Podpišem vsako besedo svojega kolege. Ne gre za umor, temveč samo za nesrečo.« Dr. Bourgrat se smehlja. Predsednik vpraša: »Ali se večkrat pripeti, da skrije zdravnik truplo svojega pacienta v omaro?« Profesor Desgrez pa ne pride v zadrego, temveč odgovori moč-

no in stvarno: »Zgodi se. Pač pa se spominjam samo enega slučaja. Neki pariški zdravnik je skrtil truplo enega od svojih pacientov, ki mu je med operacijo umrl, pod kano, zato da ni ostalih pacientov, ki so čakali pred vrati po nepotrebnem razburjal. Jaz bi bil storil prav tako.«

Torej bo dr. Bourgrat oproščen?

Porotniki odidejo v posvetovalnico. Vrnejo se prav hitro. Prečita se sodba: 1. »Dr. Bourgrat je kriv premišljenega umora.« Torej vendarle giljotina? Dr. Bourgrat se smehlja. 2. »Dr. Bourgrat je kriv hudodelstva tatvine.« 3. »Porotniki priznavajo obtoženco olajševalne okoliščine.« Z gesto globokega zaničevanja skomigne dr. Bourgrat z ramami. Tudi sodba je hitro izrečena: Najtežja kazen, ki jo določa za take slučaje zakon: Dostojno prisilno delo v bagnu.

Zagovornik priglasi ničnostno pritožbo. Utemelji jo s pristranostjo vseh sodnih funkcionarjev od justičnega paznika pa do predsednika porotnega sodišča.

KOLIKO STANE ZVEZA NARODOV.

Nedavno je bil predložen ekonomskemu odboru Zveze Narodov akt norveškega delegata v Zvezi Narodov Hambla. Iz tega akta je razvidno, da je v Zvezi Narodov danes zaposlenih vsega skupaj 844 oseb, med

katerimi je 219 švicarjev, 216 angležev, 180 Francozov in 229 drugih. Generalni tajnik Zveze Narodov je sir Eric Drumond, ki dobiva letno 100.000 švicarskih frankov plače in 67.000 frankov za reprezentanco. Njegov pomočnik dobiva skupno 100.000 švicarskih frankov. Trije podtajniki imajo letne plače po 75.000 švicarskih frankov in skupaj 87 ti-soč frankov za reprezentanco. Uradniki pisarne generalnega tajnika imajo plače po 10.000, 19.000 in 28.000 frankov. Stenografi imajo plačo od 8.000 do 11.000 frankov. Ravnatelj politične in informacijske sekcije imajo po 53.000 frankov, člani obeh sekcij pa dobivajo po 13.000 do 28.000 frankov. Glavni knjigovodja ima 24.000, prevajalci 19.000 do 25.000, knjižničar 26.000, stenografi od 7.000 do 15.000 frankov. Pisarniški sluge imajo od 4.500 do 10.000 frankov, soferji, nočni čuvarji in vrtnarji po od 4.800 do 7.000 frankov. Odlično so plačani tudi nameštenci v posameznih pisarnah. Tako dobi na primer ravnatelj manjšinske pisarne 53.000 frankov, člani te pisarne po od 19.000 do 28.000 frankov. Ravnatelj mednarodnega zdravstvenega odbora ima 53.000 frankov, člani tega odbora od 19.000 do 28.000 frankov. Radi tega ni prav nič čudno, da so mesta v Zvezi Narodov zelo iskana od vseh narodov.

Viggo Cavling:

Školjka.

Beit nadaljuje:

»Želim, da ga vodite po raznih oddelkih podjetja tu in v Jokohami. Dan uporabite zato, da mu vse pokažete in da mu vse pojasnite!«

Beit priklama Alfredu ter se zopet poglubi v grmado papirja na svoji mizi.

Alfred odide ves vzradošen iz pisarne.

»Prvo, kar vam naj predstavim, predno greva okoli«, pravi Pjoter Bajmakov, »je naš japonski compradore (glavni blagajnik), eden najvažnejših sotrudnikov tvrdke. Vsaka evropska hiša na vzhodu ima svojega compradora. Ta je odgovoren za kupčije z domačini in mora skrbeti zato, da so izpolnjeni vsi kontrakti. On tvori vez med belimi in rumenimi.«

Compradore, ki je sedel med skladi blagajniških knjig, odzdravi formalno.

Bajmakov odvde Alfreda do skladišča, ki si jih natančno ogledata. Uro kasneje sta na cesti.

»In kdo bo podedoval vsa ta bogatstva?« vpraša Alfred. »Ali ima mr. Marcus Beit kaj sinov?«

»Ne«, odvrne Bajmakov. »Le eno hčer, gospodično Alico, jezikavo punco, o kateri pravijo, da dnevno odbije najmanj enega snubca. Njen mož bo nekoč gotovo šef tvrdke. V pisarni nas seveda zelo skrbe razne muhe te gospodične.«

Alfred je bil ogorčen nad nespoštljivim načinom, s katerim je govoril njegov spremeljevalec o gospodični Alici.

»Ali je lepa?« vpraša.

»Tja« odvrne Bajmakov, »taka je, kar imenujete vi Angleži idealno lepoto; bela in rdeča kot punčka iz lecta. Sicer pa lahko sami sodite. Ravno tu gre!«

Prišla sta že daleč po cesti in sta stala pred ograjo, ki je obdajala okrogel travnik.

V ozadju se je dvigal snežno bel dvorec s številnimi konicami, robovi, stolpi in prizidki. Streha je imela obliko zinjaja, katerega lepi vrhovi so se dvigali v najlepših barvah v azurno nebo.

Preko travnika je prišla mlada deklica: gospodična Alica Beit, enainvajset let stara, velika in vitka, z zlatimi kodri, ki so bili skriti pod florentinskim klobukom.

Ko je zapazila Bajmakova je stopila bližje, da ga nagovori.

»Ali je danes nedelja?« vpraša hudo-mušno. »Ali ste mogoče na zapisku bolnikov?«

»Ne eno, ne drugo, cenjena gospodične. Vaš oče mi je dal en dan dopusta, da uvedem novega tvrdkinega kontorista v poslovanje, namreč mr. Alfreda Keena.«

»Me veseli«, pravi deklica in dvigne svoje velike, bleščeče oči v Alfreda.

Ta zardi. S čim naj primerja te oči? Svetile so se od svežosti, njihove punčice so bile zatopljene v zlatu. Alica se nasmehne njegovi zadregi.

Bajmakov in Alfred odideta dalje. Na kolodvoru vzameta karte do pristanišča Tokia, do Jokohame, ki je oddaljena od glavnega mesta eno uro železniške vožnje.

Ko se je vlak ustavil, odvde Rus svojega novega prijatelja v pristanišče — največje pristanišče na svetu, kjer so bili razvrščeni parniki v milje dolgem polkrogu in obdani od nebroj luči, signalov in zastav.

Bajmakov pokaže na pristanišče:

»Poglejte Keene, koliko ladij nosi zastavo naše tvrdke: belo polje z zlatim križem. Marcus Beit je velik mož.«

»Ali predavata mladini?« vpraša naenkrat nekdo zadaj.

Oba se obrneta in Alfred opazi v svoje začudenje visoko in strašno shušano postavlo. Ob straneh voltega prsnega koša je mahalo dvoje opitih tacam podobnih rok; glava, ki je bila posajena na ozek, visok vrat, se je pripognila in pričela zibati v zraku.

»Haha!« pravi Bajmakov. »To je pa res sreča! Ravno prav imam priliko, da vas seznanim z eno najzanimivejših osebnosti naše družbe, najboljšega, najrazsodnejšega, najhitrejšega našega ladijskega podjetnika, slavnega kapitana Aleksandra, ki mu pravimo navadno tudi kapitan sedmonožec in ki se je ravno vrnil z Jave.«

»Ne toliko brimborija, dragi Bajmakov,« pravi kapitan, »če bo mladi mož dal časa tu, me bo že še spoznal. Pojdimo torej v klub, da spijemo nekaj časa. Halo, rikše!«

Zadnje besede je zaklical rikšam, kulijam, ki postopajo s svojimi lahki vozili po mestu in čakajo na goste.

Na njegov klic je prišlo kakih deset kulijev, ki so pričeli hrupno ponujati svoja vozila.

Kapitan je izbral tri močne, rjave dečke, ki so izgledali kot dobri tekači. Vsi trije Evropejci se vsedejo v nosilnice in kuliji pričnejo teči, dokler se ne ustavijo pred visokim, orientalsko opremljenim klubskim stopnjem.

Alfred, Bajmakov in kapitan stopijo v sobo za kajenje, veliko marmorno dvorano s okni na vse štiri strani. Pod stropom se je vrtelo nešteto električnih pahljač, ki so lahko šumele. Na koncu dvorane se je nahajal lesen bar, zgrajen po ameriškem vzorcu, kjer je nekaj Japoncev točilo belooblečenim Evropejcem barvane pijače.

Kapitan ukaže prinesiti več vrst pijače iz bara in pravi Alfredu:

»Oglejte si vse te mlade ljudi! Prišli so sem v orient, da si služijo svoj kruh v deželi rumenih ljudi. Malokdo med njimi zna japonski jezik, prav nihče pa nima najmanjšega razumevanja za miselnost orientalcov in vsi gledajo z globokim zaničevanjem na male Japonce. Ti morate so prinesli s seboj neko smešno domišljijo o lastni kulturi in o neklih visokih duševnih zmognostih, ki da jih imajo sami. Ti moj ljubi Bog!«

(Dalje prih.)

IVAN JAX IN SIN
Ljubljana, Gospodarska c. 2.
Šiva ni stroji

izborna konstrukcija in elegantna izvršev iz lastne tovarne. 15-letna garancija. V zvezi se poslužuje pri nakupu brezplačno. Pisalni stroji »ADLER«. Kolesa iz prvih tovarn, Dürkopp, Kayser, Styria Waffner (Orožno kolo). Pletilni stroji vedno v zalogi. Posamezni deli, oles in šivalnih strojev. Daje se tudi na obroke! Cenik: franke in zastoj.

POMLAD!
Nogavice, kravate, svajce, rokavice, naramnice, žepni robci, nakit za obleke, otroške majice, nahbitniki, paličice, dežniki, kloti v vseh barvah, šifoni, S. lingen škarje, noži, potrebščine za krojače, čevljarje, tapetnike, šivilje in sedlarje, Razna dišča mila — samo pri

J. sip Petelinc
blizu Prešernovega spomenika, ob vodi
Ljubljana
Najnižje cene. Točna postrežba.

„Vinocet“ tovarna vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana, nudi

najfinejši in najokusnejši namizni kis iz vinskega kisa.

➔ **ZAHTEVAJTE PONUDBO!**

Tehnično in higijenično najmodernejše urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Dunajska cesta št. 1a, II. nadstropje.

MALI OGLASI. Zastoj -

Za vsako besedo se plača 50 par. Za debelo tiskano pa Din 1.—.

Simon Klimanek,
LJUBLJANA,
Selenburgova ulica št. 8
izdeluje obleke za gospode po najnovejši modi in zmernih cenah. V zalogi ima vedno najboljše črke in angleško suknjo.

spalno sobo
novo kompletno dobite pri tomboli »Dom ubogih« na velikonočni pondeljek. — Srečke v trafikah ali z družni pisarni »Mojmir«. Maribor, koroška c. 10-1

Kleparskega vajenca
proti plačilu takoj sprejemem. — Ferdo Ferenc. Mirje št. 2.

Gospodična
absolventinja trg. tečaja zmožna vseh pisarniških del išče službe. Gre tudi eden do dva meseca brezplačno. — Ponudbe prosi na upravo »Narod. Dnevnik« pod »Marljivo«. »

Gospodična
z dobrimi izpričevanji, dobra in varčna gospodinja, zna tudi nekoliko šivati ter gre tudi za vzgojiteljico k otrokom, želi mesta pri vdovu ali bolj starejšemu gospodu kot gospodinja. Ponudbe prosi na upravo »Nar. Dnev.« pod: »Skrbna in varčna gospodinja.«

Oglašujte v „Narodnem Dnevniku“.

TISKARNA „MERKUR“
SIMON GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 13.
TELEFON ŠTEV. 2852. TELEFON ŠTEV. 2851.
Se priporoča za vse v tiskarsko stroko spadajoče del.

Širite „Narodni Dnevnik“!

≡ LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA ≡

Centrala:
LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA.

Podružnice:
Brezice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Gorica, Trst. AGENCIJA: Logatec.

**Belniška glavica Din 50.000.000—
Skupne rezerve nad Din 10.000.000—**

**Brzojavni naslov: Banka Ljubljana.
Tel. št.: 261, 413, 502, 503 in 504.**

Se priporoča za vse bančne posle.

Izdajatelj: Aleksander Zolensnikar. — Urejuje: Vladimir Svetek. — Za tiskarno »Merkur« odgovarja: Andrej Sever. Val v Ljubljani.